

и Пса. 69; 21.

и Мат. 27; 48.

и Гл. 47; 4.

и Ст. 42. Мар. 45; 42.

и Вто. 21. 25.

и Иоан. 5; 6,
8.

и Исх. 42; 46.
Чис. 9; 12.

и Пса. 54; 20,

и Пса. 22; 16,
17. Зах. 12;
10. Откр. 4;
7.

и Мат. 27; 57.
Мар. 15; 42.
Лук. 25; 50.

и Гл. 9; 22.
12; 42.

ж Гл. 5; 1, 2,
7; 50.

Слѣдъ това, като знаше Іисусъ че вси-
чко-то вече ся свърши, *иза* да ся сблъде
писаніе-то, каза: Жеденъ съмъ. И тамъ и-
маше сложенъ съсѫдъ пъленъ съ оцетъ; и
войни-тъ *чапълни* гъбъ съ оцетъ, об-
вихъ ѝ съ иссопъ и прinesохъ ѝ на уста-
та му. И като пріе Іисусъ оцетъ тъ. рече: 50
“Свърши ся: и прѣклони глава и прѣдаде
духъ.

Но попеже тогава бѣ *шпетъкъ*, *иза* да 51
не останѣтъ тѣла-та на кръсть-тъ въ сѫб-
ботъ тъ, (защото бѣше великъ денъ опая
сѫбота,) то Іудеи-тъ молихъ Пилата, да
имъ ся прѣбийтъ голени-тъ, и да гы диг-
нѣтъ *отъ тамо*. Тогазъ дойдохъ войни-тъ, 52
и на първый-тъ прѣбихъ голени-тъ, и па
другый-тъ който бѣше распнатъ съ него.
А като дойдохъ при Іисуса и го видѣхъ 53
че е умрѣлъ вече, не му прѣбихъ голени-
тъ. Но единъ отъ войни-тъ прободе съ ко-
пие ребра-та му, и тутакси *излѣзе* кръвъ
и вода. И тойзи който видѣ свидѣтелство-
вѣ, и истинно е негово-то свидѣтелство,
и той знае че истинѣ казува, за да повѣ-
рвате ви. Защото *всичко* това станѣ, *иза* 56
да ся испълни писаніе-то : “Кость негова
не ще да ся строши.” И пакъ друго писа-
нїе казува : *“Ще погледнатъ на него ко-*
гото прободохъ.”

А *послѣдъ* това Йосифъ отъ Аримаѳея, 58
(който бѣше ученикъ Іисусовъ, но потасенъ
изаради страхъ-тъ отъ Іудеи-тъ), примоли
ся на Пилата да земе тѣло-то Іисусово; и
Пилатъ даде волѣ. И *той* дойде та дигнѣ
тѣло-то Іисусово. Дойде още и *Никодимъ*, 59
(който бѣ дохождалъ отъ най първо прѣзъ
нощъ при Іисуса,) и посяше едно смѣщеніе